

ARBATEL

z magie starých

neboli

Nejvyšší studium moudrosti

VE VŠEM OBRACEJ SE NA PÁNA
A NEMYSLI, NEŘÍKEJ A NEČIŇ
NIČEHO, ČEHO SI BŮH NEPŘEJE

Podle původního vydání

KAPITOLA I.

Pomlouvač zrazuje co
tajně ví, ale kdo má věrné
srdce, toto skrývá.

Průpověď 11.¹

ARBATEL.

Z magie Starých, nebo-li nejvyšší studium moudrosti.

Ve všem obracej se na Pána a nemysli, neříkej a nečiň ničeho, čeho si bůh nepřeje.

Arbatel o magii nebo-li nauce duchů Starých, magii to jak Mágů lidu Božího, tak i o magii pohanské, za účelem proslavení lásky Boží nyní poprvé postavené na světlo vůči ďábelským čarodějům a opovrhovatelům darů božích, avšak k prospěchu (užitku) všech těch, kteří vděčně

užívají darů božích pro blaho vlastní a blaho svého bližního.

Tato kniha má devět statí, z nichž každá obsahuje 49 aforismů nebo-li průpovědí.

První stat' je *úvodem do magie*, která v následujících 49 větách obsahuje nejvšeobecnější nauky tohoto celého umění

Druhá stat' pojednává o *magii mikrokosmické*, to znamená, co člověk nebo-li *Microcosmus* svým duchem nebo geniem, který mu jeho zrozením byl přidělen, magickým způsobem učiniti nebo vykonati může.

Třetí stat' poučuje o *olympijské magii*, co člověk může způsobiti pomocí duchů nebes nebo oblohy a jak je jimi ovlivňován.

Čtvrtá stat' mluví o *Hesiodické a Homerické magii*. Tato poučuje o působení pomocí duchů zvaných kalodémonů, to jest duchů dobrých, kteří nechovají nepřátelské pocity vůči lidskému pokolení.

Pátá stat' pojednává o *římské nebo Sibylické magii*, jež působí duchy ochránci, mezi něž jest rozdělen okruh zemský. Toto jest výtečná magie. Tamtéž patří Druidové se svým učením.

Šestá stat' je *Pythagoreická magie*, která má co činiti pouze s oněmi duchy, jimž jest dána a nařízena nauka o všech umech slující: fysika, lékařství, matematika, alchymie a podobně.

Sedmá stat' obsahuje *magii Apollonovu* a jemu rovných, která je směsí magie římské a microcosmické a přece má tu zvláštnost, že má též moc nad těmi duchy, kteří jsou znepráteleni s pokolením lidským.

Osmá stat' pojednává o *hermetické nebo-li egyptské magii*. Tato hovoří o různých pohanských božích bydlících v chrámech.

Devátá stat' shrnuje onu magii, která závisí jedině na *Slově Božím* a nazývá se *magií profetickou*.

První stat' knihy ARBATELOVI nebo-li úvod do MAGIE.

Ve jménu Tvůrce všech kreatur, viditelných i neviditelných, jenž těm, kteří k němu volají, tajemství všech nebeských pokladů činí přístupnými a tyto bez míry a počtu otcovsky a dobrotivě sděluje. Nechť nám pošle po svém zrozeném synu JESU KRISTOVI své sluhy, vykladače tajemství, abychom mohli napsati knihu Arbatel o nejvyšších tajemstvích, která člověku přísluší věděti a jimiž si smí posloužiti, aniž by zhřešil. Amen.

První sedmina aforismů:

I. Kdo touží zvědět tajemství a věci skryté, nechť rovněž dovede udržeti v tajnosti tajemství, věci, jež však má projevovati, nechť projevuje a ty, které tu mají zůstati zapečetěné a uzavřené, nechť zapečetí a uzavře a *nedává to, co je svaté na pospas psům nebo nepředhazuje perly sviním*. Tohoto příkázání budiž pamětliv a zachovávej je dobře, pak se projeví ti oči ducha a uvidíš, že ti s hůry bude projevono vše, po čem tvá duše touží, nakloníš si též anděly Boha a přírody větší měrou, než si kdy lidské srdce přátí může a smí.

II. Ve všech věcech volej jméno Páně a aniž bys se dovolával Boha, pomocí jeho zrozeného syna, nepodnikej ničeho ani v myšlenkách ani v činech; použivej však duchů, kteří ti jsou Bohem přáni a dáni, aby ti sloužili co poslové Boží, bez drzosti a zpupnosti vůči Pánu duchů, a použij

zbývajícího času tvého života ke cti Boží a ku prospěchu svému, jakož i tvého bližního.

III. Žij osamoceně a prchej před přátelstvím davu a nenech uplynouti čas marně; snaž se o to, prokazovat komukoliv dobré a užívej svých darů ke cti Boží; buď pilným ve svém povolání a Slovo Boží necht' nikdy nevyumizí z tvých úst.

IV. Poslouchej ty, jež tě k dobrému nabádají, prchej před veškerým zbytečným otálením a zvykni si na vytrvalost a vážnost v slovech i činech; odporuj pokušení pokušitele Slovem božím, vystříhej se světu a jeho slovu, hledej však to nebeské a nespolehej na vlastní moudrost, nýbrž při veškerém svém počínání na Boha, svého pána, podle učení Písma, které tu praví: „*Nevíme-li, co máme učiniti, tak zvedáme, Bože, k Tobě svůj pohled a očekáváme pomoc od Tebe*“; neboť tam, kde nás lidská pomoc opouští, tu zjevuje se nám pomoc Boží dle Philonova výroku.

V. *Miluj Boha z celého srdce, z celé duše, všemi svými silami a svého bližního jako sebe samého*, pak tě pán ochrání jako oko v hlavě a zachrání tě ode všeho zlého, naplní tě vším dobrým a tvá duše nebude toužit po ničem, jehož by ses nestal účasten, ty jen hled', aby tvé touhy sloužily ku blahu tvého těla i duše.

VI. Čemu ses naučil, to často opakuj a dobře to vštěpuj svému duchu; uč se mnohému, ale ne mnohonáctému, neboť lidská povaha nemůže rozuměti všem věcem, nebo snad jen tehdy, když někdo byl k tomu s hůry milostivě osvícen; takovému to není nic příliš vysokým, nic příliš složitým, než aby na to nestačil.

VII. *Volej mně v den strasti, tak tě chci vyslyšeti a budeš mne blahořečiti*, vece Pán. Každá nevědomost však jest strastí duše; proto ve své nevědomosti volej Pána a on tě vyslyší, buď však pamětliv, abys Bohu jedinému dával čest a promluvil stejně se žalmistou; *ne nám, Pane, ne nám, nýbrž svému jménu čest dávej*.

Druhá sedmina aforismů:

VIII. Jak Písmo dokazuje, dává Bůh každé osobě a všem věcem jejich jméno a zároveň s ním každému přiděluje jeho sílu a úřad ze svých pokladů, na př. povahy a konstelovaná slova nemají svou sílu a svůj účinek, ne z figur a ne z výslovnosti, nýbrž ze síly nebo z úřadu, který Bůh k takovému jménu nebo charakteru nařídil, neboť není žádné síly ani na nebi, ani na zemi, ani v pekle, která by nepocházela od Boha, a proto, když Pán Bůh tomu chce nebo naopak, nedovedou takové charaktery a jména docílití samy od sebe žádného účinku.

IX. Nejvyšší moudrost je ta, která je v Bohu, nato následuje ta, jež přebývá v duševních tvorech; pak ta, ve tvorech tělesných a za čtvrté ta, která spočívá v přírodě a ve věcech přírodních. Pak v daleké vzdálenosti následují duchové odpadlí a uschovaní pro den soudu. Šesté místo zabírají duchové pekla, kteří jsou sluhy trestu; za sedmé konečně nejsou těmi nejvýznamnějšími pygmeji nebo-li trpaslíci a duchové, kteří přebývají v elementech. Je dobře znáti veškerou rozdílnost moudrosti ducha a moudrostí tvorů, abychom mohli býti jisti, co si můžeme a máme vzítí k svému použití a užitku od každého, a jak se toto má státi, neboť všichni tvorové jsou vytvořeni k službám a užitku člověka, jak dokazuje Písmo svaté, rozum a zkušenost.

X. Bůh, všemohoucí Tvůrce nebe a země, všech věcí viditelných a neviditelných, dává se v Písmě svatém poznati a jako otec, který své děti se srdce miluje, nás učí, co je pro nás prospěšné a co škodlivé, čemu se máme vystříhati a co přijímati a taktéž nás příslibováním dočasných a věčných dobrodiní vychovává k poslušnosti vůči jeho rozkazu, a prohlášením svých trestů zastrahuje a zrazuje nás z toho, co je pro nás škodlivým. Proto budiž tvojí nejvyšší píli, aby ses dnem i nocí cvičil v hloubání o Písmu Svatém, abys tu i tam a na věky věkův byl blaženým. Čiň, čemu tě Písmo učí, pak budeš žíti.

XI. Číslo čtyři je číslo pythagorejské a první číslo kvadratické; proto zde klademe základy vši moudrosti, podle projeveno moudrosti Boží v Písmu Svatém a k posuzování účelu přírody. Toho, jenž jedině na Bohu lpí, musí býti poslušna moudrost všech kreatur a musí mu sloužiti, ať chce či

nechce. V tom se projevuje všemohoucnost Boží, proto záleží vše na tom, aby bylo naší vůlí, aby nám kreatury sloužily, a abychom dovedli rozeznati kreatury ochotné od neochotných, abychom se též naučili, jak si máme přisvojiti vědomosti a úřad každého stvoření. Toto umění však dává samojedinečně Bůh. Komu Bůh chce, tomu zjeví svá tajemství, komu však své pokladky sdělití nechce, ten mu je proti jeho vůli neodejme. Proto se na nás sluší, abychom si umění magie vyprošovali jedinečně od Boha, který nám tuto milostivě poskytne. Neboť On, jenž nám daroval svého Syna a nám dal prositi o jeho svatého ducha, podmaní nám tím více celou tvorbu věcí viditelných i neviditelných. *Vše, oč prosíte, obdržíte; přihlížejte však, abyste darů božích nezneužívali, pak vše bude sloužiti k vaší blaženosti. Přede všemi věcmi však bděte nad tím, aby vaše jména byla zapsána v nebi, neboť to jest mnohem bezvýznamnější, aby vás duchové poslouchali, než aby vás Kristus napomínal.*

XII. V *apoštolské legendě*² říká duch k Petrovi podle vidin, když byl citován setníkem Corneliem: *„Sejdi dolů a nepochybuj, neboť já jsem jich poslal.“* Takto byla s počátku všechna učení učena ústně svatými anděly, jak vidno z monumentů Egyptanů. Tato umění byla mezitím lidskými míněním a počínáním zlých duchů (kteří naseli svou plevel v děti nevěry) zfalšována a znečišťována, jak vysvítá ze Sv. Pavla a Hermesa Trismegista. Není nyní nadále lepší cesty ni způsobu, přivesti umění zase na starou úroveň dokonalosti, než svatými anděly a duchy Boha, neboť pravá víra plyne ze slyšení. Abys však byl jist pravdou a nepochyboval o tom, zda duch, jenž s tebou hovoří, mluví věci pravdivé či lživé, to záleží na tvé víře a důvěře v Boha, abys byl s to říci s Pavlem: *„Vím a jsem si jist tím, komu důvěřuji, neboť žádný vrabec nespadne na zemi bez vůle Boží, oč méně nechá tě Bůh oklamati falešníkem, když sám na Bohu lpíš a u něho zůstáváš.“*

XIII. Tím lépe žije a vše co žije, to žije v něm a on je pravdivý, ten JEHOVA, jenž dává býti všem věcem to čím jsou. Vytvořil Slovem z ničeho vše co tu jest, aby to takové bylo, pojmenovává všechny hvězdy a vojsko nebeské svými Jména vlastními. Komu Bůh projeví Jména svých stvoření, ten zná a pochopí pravou sílu, ctnost, vlastnost, pořádek a vládu všech stvoření, jak viditelných, tak neviditelných. Dík je mu zapotřebí, aby dostal od Boha moc a sílu, aby síly skryté v celém stvoření uvedl v jejich způsobnost a ze tmy na světlo, aby způsobily a dokázaly to, co způsobiti nebo vykonati mohou a dovedou. Protož musí býti tvou snahou znáti jména duchů, to jest jejich úřad a moc danou jim Bohem a aby jim byli učiněni k tvým službám, tobě poddáni a poslušni a tobě nakloněni, jako Raphael byl přidružen Tobiášovi, aby otec uzdravil, syna z nebezpečství smrti zachránil, a jeho ženu mu přivedl, Michael vládl lidu Božímu, Gabriel, posel Boha byl poslán k Danielovi, Marii a k Zachariášovi, otci Jana Křtitele. Tak i tobě, poprosíš-li, bude dán jeden z duchů, jenž by tě učil tomu, co v přírodě touží zvědět srdce tvé. Používej ho ve strachu a chvění před Tvůrcem, Spasitelem a dárce blaženosti, to jest Bohem Otcem, Synem a duchem Svatým. Nenechávej žádné příležitosti k tomu, aby ses naučil něčemu užitečnému, buď pilen a horliv ve svém povolání, tak nebudeš strádati ve všech věcech potřebných.

XIV. Tvá duše žije věčně tím, jenž tě stvořil; proto volej Boha, tvého Pána a slouži jemu samotnému. Toho však učíš, když uvážíš, k jakému konci a proč jsi byl stvořen a co dluhuješ Bohu a svému bližnímu. Bůh požaduje na tobě tvou celou duši, abys ctil jeho Syna a uchoval jeho Slova ve svém srdci: voláš pak k němu, pak splnil vůli svého Otce, jenž je na nebesích; svému bližnímu však jsi povinován úkony lásky a abys všechny, jež hledají u tebe pomoc nebo mají s Tebou společenství, vedl k tomu, aby ctili Syna: tj. zákon a proroky. Ve věcech vezdejších máš volati Boha, tvého Otce, aby ti daroval, čeho je ti třeba k zachování tohoto života a z dobrotivých darů božích, ať již jsou duchovními či tělesnými statky, máš podarovati rovněž svého bližního.

Takto se máš modliti k BOHU:

O Pane nebes i země, ty Tvůrče všech viditelných i neviditelných stvoření, já nehodný člověk volám k Tobě na tvůj rozkaz, Ježíšem Kristem, tvým zrozeným synem, abys mi dal svého Svatého ducha, jenž by mne v Tvé pravdě ke všemu dobrému vedl a provázel. AMEN.

Jelikož pak též ze srdce toužím poznati dokonale míry tohoto života nám potřebné, tyto však jsou obklopeny tak hustou temnotou a zfalšovány a poskvrněny tak mnohými lidskými míněním, že

dobře poznávám a pozoruji, jak nemožným jest pro mne, nemám-li v Tobě svého učitele, dosíci vlastními silami nějakou znalost, chtějž mi poslati jednoho ze svých duchů, jenž by mne všemu naučil, čeho Ty si přeješ, abychom mi lidé znali, co slouží k Tvé chvále a cti a k užitku našeho bližního. Dej mi též učenlivé a rozumné srdce, abych to, čemu mne učíš, brzo a snadno pochopil a uzamkl ve svém srdci, abych z něho opět toto Tvé učení bral jako z Tvých nevyzpytatelných pokladů a tyto sobě, kde potřeba si toho vyžaduje, ku slávě Tvé prospěšnými učinil. Podaruj mne též milostí, abych Tvých velkých darů používal pokorně v bázni a chvění před naším Pánem Ježíšem Kristem jakož i Duchem Svatým. AMEN.

Třetí sedmina aforismů:

XV. Olympijští duchové slují ti, kteří obývají vesmír a hvězdy vesmíru a mají rozhodovati o osudech a rozdíleti je pokud se Bohu zlíbí a on tomu dopouští; neboť nikomu, který přebývá pod ochranou Nejvyššího, nebude moci uškoditi ani zlý duch, ani zlý osud. Každý z olympijských duchů však učí a vykonává to, co mu jeho souhvězdí, které mu je přiděleno přikazuje a naznačuje, ačkoliv bez svolení Božího nic nemůže podnikati. Neboť jest to Bůh samojediný, schopnost umění a vykonávání. Boha, Tvůrce všech věcí, poslouchají všechny věci nadnebeské a nebeské, jakož i to, co jest a přebývá v prvcích a v pekle; proto směřuj k tomu, abys vše, co podnikáš a činíš, podnikl s Bohem, tak získá vše tvé počínání šťastné zakončení a konec, jak dosvědčují dějiny celého světa a denní zkušenost s bohobojným je mír, bezbožní však mívají nesváry, praví Bůh.

XVI. Sedm úradů a panství rušných jest ve vesmíru, jimiž Bůh chce míti ovládnutý celý svět. Jejich viditelná souhvězdí jsou ARATRON, BETHOR, PHALEK, OCH, HAGITH, OPHIEL, PHUL, olympijskou mluvou takto nazvána, z nichž každé velké vojsko vesmíru má pod sebou.

Aratron má pod sebou 49 provincií,

Bethor vládne 42 provinciím,

Phalek má pod sebou 35 provincií,

Och 28, Hagith 21, Ophiel 14, Phul 7,

takže všechny provincie vesmíru počtem obnášejí 196, v nichž 7 vládců vykonává svou vládu, jak se toto vše vysvětluje v *Astronomia Gratiae*. Zde však chceme ukázati, jak tato knížata a mocnosti se přivedou k řeči.

ARATRON zjevuje se v sobotu v první hodině a dává pravdivou odpověď o svých provinciích a o tom, co jim je podřízeno. Tak zjevují se i ti druzí ve své dny a hodiny; i vládne každý z těchto světa 490 let. Šedesát let před zrozením Kristovým počala vláda knížete Bethora a trvala až do r. 430 po Kristu. Jeho následoval kníže Phalek až k r. 920, pak Och až do r. 1410, a dále pak Hagith až do r. 1900.

XVII. Sedm knížat nazývá a přivolává se jedině magickým uměním, aby se zjevili viditelným a neviditelným způsobem a sice ve dny a hodiny, v nichž jsou představenými, svými jmény a úřady, jež jim Bůh dal a nařídil, s předložením a ukázáním svých povah, jež buď sami dostali, nebo mají potvrzeny.

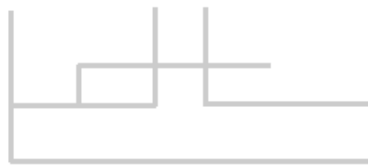
1. ARATRON:

Aratron má ve své moci vše to, čím kdykoliv dovede působiti způsobem přirozeným, ve věcech k tomu připravených a předepsaných a sice věci takové, jak jsou v díle *Astronomia Grati*? připisovány planete SATURNU. Věci však, jež z volného rozhodování může učiniti a jimi působiti jsou tyto věci:

1. Může přeměnit všechny věci, též zvíře neb bylinu v kámen, takže jim zůstává podoba kterou

- před tím měly.
2. Přeměňuje poklady v uhlí a oproti tomu poklady z uhlí.
 3. Dává služebné duchy s určitou mocí.
 4. Učí magii, alchymii, fysiku.
 5. Spřáteluje člověku trpaslíky a lesní skřítky.
 6. Činí neviditelným.
 7. Neplodné činí plodným (neúrodné úrodným) a dává vysoké stáří.

Jeho charakter:

Má pod sebou 49 králů, 42 knížat, 35 satrapů, 28 vévodů, 21 sluhů stojících před ním, 14 přátelů poradců, 7 poslů a vládne 36.000 legiím duchů. Jedna legie čítá 490 duchů.

2. BETHOR:

Bethor vládne takovým věcem, které jsou připisovány planetě JUPITEROVI. Je-li zavolán zjeví se brzy. Koho uzná za vhodna svého charakteru, toho přivádí k velkým poctám, dává mu velké poklady, a opatřuje mu duchy vzduchu, dávající pravdivou odpověď a opatřující všechny věci, jako drahokamy a léky, které působí zázraky. Opatřuje též služebné duchy vesmíru a může (chce-li tomu Bůh tak) prodloužiti a zachovati život na 700 let.

Jeho charakter:

Jemu je podrobena 42 králů, 35 knížat, 28 vévodů, 21 radů, 14 služebníků, 7 poslů a 29 tisíc legií duchů.

3. PHALEG:

Phaleg vládne ve věcech martických (válečných) a jest knížetem války. Komu dá svůj charakter, toho povyšuje k velké hodnosti ve válečnictví.

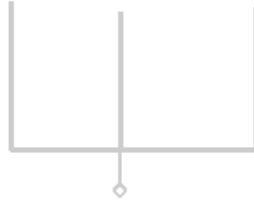
Jeho charakter:

4. OCH

Och zpravuje věci solárické. Prodlužuje život na 600 let při dobrém zdraví, propůjčuje nejvyšší moudrost, dává a činí přáteli nejvýtečnější duchy, učí dokonale vědu lékařskou, přeměňuje vše v ryzí zlato a drahokamy, dává hojnost peněz a zlata, a koho uzná hodna svého charakteru, ten jest od králů a knížat světa velmi uctíván a za cenného považován.

Jeho charakter:

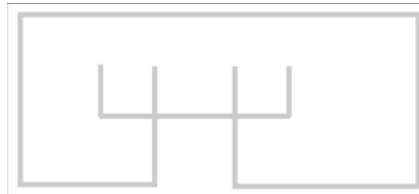

Jemu jest podrobena 30.536 legií, ovládá a upravuje všechny věci a jemu slouží duchové dle pořadí svých centurií.

5. HAGITH:

Hagith ovládá věci náležející Venuši. Koho uzná za hodna svého charakteru, tomu dává krásnou postavu a kráší ho co nejlépe. Měď okamžitě proměňuje ve zlato a zlato v měď a opatruje takové duchy, kteří tomu, jemuž jsou přiděleni, věrně slouží.

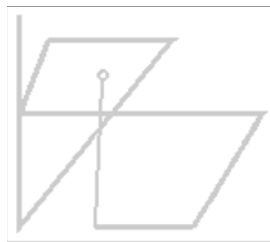
Jeho charakter:

Má pod sebou 4 tisíce legií duchů a každému tisíci v určitých dobách určuje za velitele krále a knížata.

6. OPHIEL:

Ophiel jest vládcem merkuriálních věcí a toto jest jeho charakter:

Počet jeho duchů obnáší 100.000 legií; propůjčuje duchy, kteří poslouží velmi lehce a učí veškeré umění; koho obdaruje svým charakterem, ten dokáže za jeden okamžik proměnit rtuť v kámen mudrců.

7. PHUL:

Phul, vládce věcí příslušných moří, má následující charakter:

Proměňuje všechny kovy ve stříbro, léčí vodnatelnost, propůjčuje duchy vodní, sloužící

člověku v lidské podobě a opatřuje stáří 300 let.

Co dále nutno pamatovati při těchto tajemstvích:

1. Každý vládce působí všemi svými duchy, za prvé přirozeně, to jest, jedním způsobem, za druhé ze své vlastní vůle, nezabraňuje-li mu v tom Bůh a nezdržuje-li ho.

2. Může vše, co způsobuje jinak přirozenou cestu v materii k tomu disponované v dlouhé době učiniti a vyříditi též okamžitě, v materii nedisponované, tak jako OCH, kníže solárických věcí, v dlouhém čase vyrábí zlato v horách, v mnoho kratším čase však (toto dokáže) za okamžik uměním alchymie, magickým způsobem.

3. Opravdový a božský mág může podle své vůle užívati k svým službám všechny Boží stvoření, jakož i služeb duchů (vládnoucích celému světu). Proto ho poslouchají zmínění vládci světa a jsou-li přivoláni, přicházejí a činí, co jim se nařizuje, avšak ne bez vůle a rozkazu Božího zrovna tak, jako se k vůli Josuovi zastavilo slunce na nebi. Průměrným mágům posílají své duchy, kteří jich jsou poslušni jen v určitých věcech; falešné a bezbožné mágy nevyslyší, nýbrž je předávají ďáblům, aby si z nich tropili své žerty a vrhají je v mnohonáctere nebezpečí a sice na rozkaz Boha, jak se dokazuje v hebrejci Jeremiáši v osmé kapitole.

4. Ve všech elementech je sedm vládců se svými vojsky, mající stejný pohyb se souhvězdími a vždy poslouchají ti nižší ty vyšší, jak tomu učí *Philosophia Gratiae*.

5. Z matčina těla rodí se člověk pro magii, kterým má býti správným mágem. Jiní však, kteří sami chtějí vniknouti do takového úřadu, těm se daří nešťastně. Sem patří výrok Jana Křtitele: *nikdo nechť mu nic nebere, leda, že by mu bylo s hůry dáno.*³

Každý charakter pocházející od nějakého ducha má svou působivost a sílu v tom, k čemu byl dán, a sice po určitou dobu. Je však nutno použití ho v hodinu a v den té planety, již náleží.

7. Bůh žije a tvá duše žije, když budeš dodržovati svazek, jenž máš s duchem, projevovatelem tajností Bohu, že se stane vše, co ti Bůh slibuje a příslibuje.

XVIII. Jména olympijských jsou od jedněch užívána a udávána tak, od jiných zase jinak, avšak jen ona jsou účinná, která každému jsou dána projevujícím duchem, buď viditelně či neviditelně a jsou každému dána tak, jak je predestinován, pročež slují jména konstelovaná. Málokdy jsou účinná přes 140 let. Z tohoto důvodu zajišťují se žáci tohoto umění nejlépe tím, když působí beze jmen pouze úřady duchů a jsou-li pak k magii zrozeni, udá se vše zbývající samo sebou. Proste o pevnou, stálou víru, tak Bůh vše v pravé době upraví a pošle.

XIX. Nebe a jeho obyvatelé v podobě duchů sami se člověku nabízejí a prokazují mu své služby; oč více budou přítomnými, když si jich žádáš. Že se však zlí lidé a ničitelé též vmisují, to děje se ze závisti a za účelem přilákati svými hříchy lidi k sobě. Kdo tudíž přeje míti společenství s duchy, ten nechť se vyvaruje hrubých hříchů a pilně prosí o ochranu a pomoc Nejvyššího; tak prolomí nástrahy a zákeřnost a všechny překážky nastražené ďáblem.

XX. Vše je možné pro toho, jenž tu věří, vše však nemožné pro nevěřícího a nechtějícího. Nic víc nepřekáží než měnlivost a nestálost povahy, zbytečné obžerství, neřest a neposlušnost vůči Slovu Božímu. Proto má býti mág bohobojným, pobožným mužem, vytrvalým v slovech a dílech, mající silnou a pevnou důvěru v Boha, opatrný a ze žádné věci příliš mnoho si nepřející, vyjma z moudrosti ve věcech božských.

XXI. Chceš-li přivolati olympijské duchy, tak dávej pozor na východ slunce v takový den, jehož povahu duch má jehož si přeješ, když jsi následující modlitbu pronesl s opravdovou pobožností, tak bude tvému přání vyhověno:

„Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi stvořil všechna stvoření ke cti Tvé a chvále a k službám člověka, prosím Tě, pošli mně ducha z kategorie slunce (zde řekni ze která kategorie a planety chceš ducha mít), který by mne učil a poučoval o všem tom, nač se toužím ptáti, nebo aby mi přinesl, léčivý lék proti vodnatelnosti; avšak nikoliv má, nýbrž Tvá vůle staniž se. Příčiněním Ježíši Krista, Tvého syna, našeho Pána. Amen.“

Nezdržuj však ducha déle než 1 hodinu, leda, že by ti byl zvláště nakloněn; pak ho máš zase propustiti následujícími slovy:

„Ježto smírně a klidně ke mně přišel, na mou otázku mi odpovídal, vzdávám díky Bohu, v jehož Jméno jsi přišel, a nyní zase v pokoji odejdi ke své kategorii, neb tvému úřadu, jenž ti byl nejvyšším Tvůrcem dán a nařízen. Amen.“

Čtvrtá sedmina aforismů:

XXII. To nazýváme tajností, co nikdo pouhou lidskou zručností a moudrostí, bez zvláštního projevení dokáže vybádati, to, čehož věda spočívá ve stvoření, ukrytá tam Bohem, a kteréžto tajemství dovoluje projevit duchům k náležitému používání nějaké věci. Tajemství týkají se buď božských nebo přírodních, nebo lidských věcí, vybádej jich však jen málo a jen ta nejvybranější, jimiž mnoha lidem můžeš býti užitečným.

XXIII. Nejdříve uvažuj, které povahy a vlastnosti tajemství jest, jest-li je duch v lidské podobě, nebo odloučenými silami, nebo lidským příčiněním se a lidskými přístroji, nebo kterýmkoliv jiným způsobem lze provést, či ne. Když je ti toto známo, tak žádej na duchu (jenž toto umění a tajemství ví), aby ti propůjčili svou milost, abys toto tajemství mohl přivést k žádanému konci, ku cti a chvále Božím a k užítku svého bližního.

XXIV. Nejvyšších a největších tajemství je sedm:

1. Moci léčiti a vyléčiti všechny nemoci, během 7 dnů, buď charaktery nebo přirozenými prostředky nebo vrchními duchy, pomocí Boží.
2. Žítí, jak dlouho se člověku líbí, moci prodloužiti život na kterýkoliv věk, totiž přirozený tělesný život. Toto tajemství měli první rodičové.
3. Stvoření, jež bydlí v podobě osobních duchů v živlech mítí k svým službám; rovněž trpaslíky, nymfy, dryady a lesní skřítky.
4. Moci promluvití s inteligencemi všech viditelných i neviditelných věcí, a od každé věci slyšeti, k čemu je nařízena a čím prospívá.
5. Dovésti ovládati sama sebe, k tomu konci a cíli, který člověku bohem byl předepsán a nařízen.
6. Poznat i Boha, Krista a Ducha Svatého, to jest dokonalost microcosmu.
7. Znovu se zroditi a býti přeměněn, jako Enoch.

Těmto sedmi tajemstvím může se člověk naučiti, aniž by urazil Boha, od duchů Božích, má-li čestnou a vytrvalou povahu.

Prostředních tajemství je také sedm:

1. Proměna kovů, nebo-li alchymie, kteréžto umění samo o sobě jest spolehlivé a opravdové; propůjčuje se však jen velmi málo lidem a to ne bez zvláštní milosti a milosrdenství Božího, neboť nezávisí na tom, co kdo chce či oč se snaží, nýbrž na smilování Božím.
2. Léčení nemocí lékem metalickým (kovným), drahokamy, kamenem mudrců a podobně.
3. Činiti astronomické a matematické zázraky, jako s některými vodními uměními; dále podle nebeské influence (vlivem nebeským) uspořádati všechny věci a obchody atd.
4. Vykonávati různero účinků s přírodní magií.
5. Předpovídati přirozeným způsobem věci příští.
6. Zevrubně se naučiti, veškerým uměním, k nimž náleží ruční práce.
7. Zevrubně poznati veškerá umění, jež jsou vykonávána andělskou či duševní povahou

člověka.

Sedm menších následujících tajemství jest:

1. Zbohatnouti a dostati mnoho peněz a statků.
2. Z nízkého stavu dojíti vysokým počtám a sebe a své přivést na vysokou úroveň a vykonati velké činy.
3. Vyznati se ve věcech válečných, velké věci šťastně provésti a ve všem býti prvním.
4. Na venkově a ve městě býti dobrým hospodářem.
5. Býti chytrým a zručným obchodníkem.
6. Býti dobrým filosofem, matematikem a lékařem, jenž dobře rozumí svému Aristotelovi, Platonovi, Euklidovi, Hippokratovi, Galenovi atd.
7. Býti dobrým bohoslovcem, jenž řádně četl bibli, scholastikem, jenž poznal všechny staré i nová pisatele bohosloví.

XXV. Bylo nyní řečeno, co sluje tajemstvím a kolik druhů existuje. Nyní ještě zbývá vysvětliti, jak se můžeme dověděti to, co zvědět si přejeme. Jednou a správnou cestou k všemu tajemství jest, abys je u Boha, jenž jest původcem všeho dobrého, hledal, jak praví Kristus: „*Za prvé hledejte říši Boží a Jeho spravedlnost, pak Vám vše ostatní připadne*“. — Dále: „*Střežte se toho, aby Vaše srdce nebyla zatížena žraním a chlastem a starostmi, o potravu tohoto života. — Svěť Pánu své cesty, on vše dobře zařídí. — Já jsem Pán, tvůj Bůh, jenž tě učí tomu, co pro tě užitečným jest, a jenž tě vede po cestě, již kráčíš. — A já ti chci dáti rozum, a chci tě učiti na cestě, již máš kráčet, chci tě vésti svým okem. — Vy, jež jste zlí, dovedete dávati svým dětem dobré rady a dary, oč více pak dá můj otec na nebi Ducha Svatého těm, kteří o to prosí.*“ Dále: „*Pakliže chcete vůli mého Otce na nebesích, tak jste opravdu mými apoštoly, a my chceme přijíti k vám a přebývati u vás*“.

Převedeš-li těchto sedm průpovědí Písma z písmene v ducha nebo do prakse, nemůžeš zblouditi, nýbrž dosáhneš svého přání a nemineš se svým předsevzatým cílem a koncem a Bůh sám bude tě učiti, svým Svatým Duchem věcem potřebným a pravdivým. Přidá ti též své, svaté anděly jako sluhy, již budou tvými pomocníky, učiteli a vůdci ve všech tajemstvích tohoto světa, taktéž rozkáže všem tvorům, aby tě poslouchali a ty bys mohl říci radostně s apoštoly, že duchové tě jsou poslušní. Konečně, což je tím největším a nejdůležitějším, budeš jist tím, že tvé jméno bude zaznamenáno na nebesích.

XXVI. Jest jistě jiná a obyčejnější cesta, kterou ti mohou i bez tvého vědomí od Boha nebo od duchů (v jejichž moci tato tajemství jsou), býti projevena, než cestou snů a silné imaginace nebo však z konstelace tvé nativity nebeskými inteligencemi. Odtud pocházejí heroičtí mužové, jakými jest většina velkých, učenců v tomto světě, na příklad Plato, Aristoteles, Hippokrat, Galen, Euklid, Hermes Trismegistos, otec všech tajemství a Teofrastus Paracelsus, kteří veškeré síly v sobě soustředili.

K tomuto tajemství dále nutno ještě počítati Homéra, Hesioda, Orphea, Pythagora, ačkoliv tito i z předchozích něco měli. Sem patří i ti, kteří byli zrozeni nymfami, jako děti Meluziny, a ti, kteří kdysi za pohanských dob byli zrozeni od Bohů, jako Achilles, Herkules, Æneas, dále Cyrus, Alexander, Velký Julius Cæsar, Luculus, Sulla, Marius. Za pravidlo platí, aby každý znal svého genia nebo rodného ducha a tohoto poslouchal dle Slova Božího a vyvaroval se zákeřnosti zlého genia, aby se mu nevedlo jako Brutovi a Marcu Antoniovi. Srovnej též pojednání Joviana Pontana *de Fortuna et suo Euticho*.

Třetí cestou jest perná práce, kterou ovšem bez Boží pomoci a podpory nikdo nedosáhne ničeho velkého nebo slávy hodného, jak se praví ve verši:

Nepřeje-li ti Minerva, pak jest všechna tvá námaha marná.

My však zavrhneme a zatracujeme všechny ďábelské kouzelníky, kteří nedovolenými, pověřivými činy ze sebe dělají soudruhy zlých duchů a co mnohého svolením Božím k svému

vlastnímu neštěstí od čerta dosahují, jakož vůbec se páše mnoho zla způsobeného čertem, jak podrobně dokazuje spis o zrádci Judovi. Sem patří též modlářství v době jak staré, tak naší, jakož i zlozvyk losování, který byl kdysi silně rozšířený; dále charontické vyvolávání mrtvých, jako citování Saula čarodějkou endorskou, Lucanem líčené necromantické vyptávání padlého vojáka na výsledek bitvy u Pharsalu a pod.

XXVII. Udělej kruh na střed A. Obvod budiž B, C, D, E. Na východ budiž B-C, na sever C-D, na západ D-E a na jih E-B. Rozděl jednotlivé sektory na sedm dílů, takže v celku je 28 dílů. Každý z těchto rozděl zase na 4 díly, takže celý kruh má 112 dílů. Tolik jest opravdových tajemství, jež mohou býti projevena; tento kruh, takto rozdělen jest pečeti všech tajemství celého světa, proudících z jediného středu A, tj. od nedělitelného Boha do celé kreatury. Kníže orientálských tajemství má své sídlo uprostřed a po obou stranách 3 správce úřadu, z nichž každý má pod sebou 4 tajemství, zatím co kníže si ponechal sám sobě čtyři. Tohoto rázu mají i ostatní sektory svá knížata a své správce s jejich tajemstvími. Avšak vzestupu přísluší nauka moudrosti, sestupu síla, poledni kultura půlnoci tvrdý, drsný život. Orientu jsou tudíž nařizena nejvyšší tajemství, sestupu prostřední, poledni a půlnoci ta nepatrnější. Používání této tajné pečeti spočívá v tom, abys věděl, ze kterého místa na světě, duchové či andělé učící (Bohem jim propůjčená) tajemství nutno přivést; svá jména však mají po svých úřadech a silách, podle toho, jak Bůh každému jednotlivému z nich přidělil svůj rozkaz. Jeden má moc nad mečem, druhý nad mořem, třetí moc seslati hlad na národy, podle toho, jak Bůh nařídil. Někteří jsou učitelé měst, jako ti dva, kteří byli vysláni, aby zničili Sodomu a Gomorru, o čemž pojednává Písmo Svaté. Někteří jsou strážci a hlídači všech království světa, někteří ochranitelé soukromých osad. Proto si může každý ve svém vlastním jazyku lehce vytvořiti sám jejich jména. Kdo tedy chce může si přát anděla lékařství, nebo filosofie, nebo matematického, nebo právníckého anděla či ducha, nebo anděla přirozené nebo nadpřirozené moudrosti, nebo jakého chce míti, nechť si ho však přeje s velkou vážností, s nejvyšší dychtivostí a žádoucností a pevností a pak bezpochyby obdrží to, co si žádá od Tvůrce a Otce všech duchů, tj. od Boha. Tato víra daleko předčí všechny pečete a podrobuje duchy, vůli člověka. Po této víře následuje jiný způsob, jak přivolati duchy, totiž projevenými charaktery; avšak tento způsob citování bez předchozí víry je velmi temný. Když však někdo chce charakterů nepoužítí jinak, než jako znamení myšlení a jako Bohem propůjčený prostředek, který vlastní určitou duševní sílu, může je užívatí bez urážení Boha. Nechť však přihlíží k tomu, aby neupadl v modlářství a do osidel ďábla, který jako lstivý lovec sleduje svou kořist, neopatrně lehce oklamává a chytí do svých tenat. On sám však bez prstu Božího není polapen a přinucen ke službám člověka, takže také bohabojnému člověku jen s nevolí slouží, avšak rovněž ne bez mnoha pokušení a zármutku, máť on příkaz, pronásledovati Kristovy paty, nebo-li sítě ženy. Proto nutno s bázní a chvěním a s nejvyšší úctou vůči Bohu přibližovati se magií duchů a velmi vážně a statečně obcovati s duchy. Zkrátka, ten, kdo chce zacházeti s těmito věcmi, nechť se chrání různě lehkovážnosti, lakoty a ješitnosti, závisti a nenávisti a všeho bezbožného počínání, jinak by bídně a žalostně zašel.

XXVIII. Ježto vše dobré pochází od Boha, jenž jediný je dobrý, musíme všeho toho, čeho si žádáme a chceme míti, dosíci od něho modlením prostomyslného srdce, v duchu a pravdě, a to je konec (závěr) tajemství všech tajemství, aby se každý povzbuzoval a vzbudil se k tomu, prositi o to, po čem touží, a Bůh jeho modlitbou nepohrdne. Nikdo nepohrdniž svou modlitbu a nesnižujž ji, neboť Bůh požádáme-li ho o to, může a chce nám dáti, čeho nám třeba. Laskavý a dobrotivý otec miluje dítky žadonivé (jako miloval Daniela) vyslyší, přemůže-li tvrdost svého srdce k modlitbě. Nechce však abychom to, co je svaté předhazovali psům, nechce abychom klenoty jeho bohatých pokladů pohrdli a opovrhovali, protože často čítej a zopakuj si prvních sedm aforismů, a zaříd' svůj život a všechny své myšlenky dle oněch pravidel a učení, tak se ti bude vše dařiti v Pánu, v něhož skládáš svou důvěru, podle svého přání.

Pátá sedmina aforismů:

XXIX. Aby naše studium magie udržovalo svůj správný chod, přistupuje nyní, předeslavše všeobecná pravidla, ku vlastnímu vysvětlení. Duchové jsou buďto služebníky BOHA a křesťanské církve a jejich členů a nebo tací, jež slouží kreatuře ve věcech tělesných, nebo k blahu či zániku

duše a těla, a neděje se nic, ani dobré ani zlé, bez jistého a určitého pořádku a vlády. Kdo něco žádá za dobrým účelem, ten toho dosáhne, kdo si přeje zlého k zlému konci, též toho dosáhne a sice velmi rychle a k svému trestu, protože se odvrátil od vůle Boží. Proto ať každý porovná svůj úmysl se slovem Božím, přezkouší jej jako na prubním kameni, a rozlišuje tak mezi dobrým a zlým. Ať si rozváží u sebe, čeho se má vyvarovati a co má přijímati, a to, o čem se u sebe tak usnese, to necht' pilně vykonává a neprotahuje to ode dna ke dni, aby došel svého vytčeného cíle a konce.

XXX. Ti, kdož se pokoušejí dosíci bohatství, časového lesku (slávy), úřadu, poct a hodností magickým způsobem, dosáhnou toho, budou-li pilně se snažiti o to, a každý sice podle své obratnosti, píce a znalosti magie, jak dosvědčuje povídka Meluziny a onoho mága, který docílil toho, že již žádný rozený Ital až do věčnosti nebude míti království neapolské, a že i ten, který za něho vládl, byl svržen s křesla královského. Tak velká moc jest předána strážcům, nebo strážným duchům říší tohoto světa.

XXXI. Zavolej andělského knížete nějaké říše a podrob si jej, tak se stane co rozkážeš, tak dlouho, pokud kněžský anděl nebude sprostěn své poslušnosti nějakým následujícím mágem.

Proto by mohlo království neapolské býti Italům zase vráceno, kdyby nějaký mág přivolal toho mága, jenž tento pořádek zavedl a přinutil ho, aby odvolal své kouzlo. Byl by přinucen vydati klenoty uzmuté magickým pokladům, totiž knihu, drahokam a magický roh, jejichž majetkem by někdo, chtěl-li by, mohl ze sebe učiniti lehce pána světa. Ale onen semita dal přednost tomu, aby raději žil u bohů až do soudného dne, než v pomíjejících statcích tohoto světa, a jeho srdce je zaslepeno, takže již nic nechápe v Bohu nebes a země, ani na to nepomýšlí, nýbrž raději požívá rozkoše nesmrtelných k své věčné záhubě. A přece by byl snáze přivolatelný, než genius Plotina v chrámu Isidy.

XXXII. I Římané, poučení knihami sibyllinskými, se rovněž učinili pány světa, jak dějiny dosvědčují. Nižší úřady a hodnosti propůjčují satrapové nebo místodržitelé knížat. Kdo tudíž se snaží o nižší úřad, necht' vyzve magickým způsobem k tomu takového místodržitele, tak mu bude jeho přání vyplněno.

XXXIII. Kdo však s pohrdáním vysokých post a hodností jediné po bohatství dychtí, ten ať zavolá knížete bohatství nebo jednoho z jeho místodržitelů, pak takového nabude a bohatství získá, kterým způsobem si je přáteli bude, buďto polními statky, nebo kupectvím, nebo dary a dárky velkomožných pánů, nebo ale také zabýváním se kovy alchemistickými umy, zcela podle toho, jakého ducha žádá a sobě podrobí.

XXXIV. Každá citace duchů jest jednoho způsobu. Před dávnými časy bylo užíváno způsobu Sibyl a kněží, nyní se však neznalostí a bezbožností úplně ztratil. Co z toho snad ještě zbylo, je zfalšováno nesčetnými pověřivými věcmi.

XXXV. Lidský duch jest samojediný vykonavatelem zázračných děl, že se může s každým duchem, se kterým chce, spojit, a když se to stane, tak činí a způsobuje, co chce. Proto máme ve věcech magických jednati opatrně, aby nás sirény a jiná monstra (zrůdy) neošálila, která stejným způsobem touží po docílení společenství s lidmi. Proto se pravý mág vždy uchyluje pod peruti Nejvyššího i nenechává se pohltiti řvoucím lvem, neboť ti, kteří dychtí po věcech světských, jen stěží dokáží uniknouti osidlům Satanáše.

Šestá sedmina aforismů:

XXXVI. Musíme se vyhýbati tomu, abychom nesmísili jedním pokusem druhý, nýbrž má každý býti jednoduchý a pro sebe, neboť Bůh a příroda vše upravili k svému určitému účelu. Ti lékaři na příklad, kteří léčí nemoci jednotlivými bylinami a kořínky, ti léčí nejlépe a nejšťastněji. Tak spočívají i v konstelovaných slovech, charakterech, kamenech a podobně velké vlivy nebo síly, které když dojdou účinku, jsou považovány za zázraky. Tam patří i jisté vzorce, které jsou-li vyslovovány ihned přivádějí k poslušnosti viditelné i neviditelné tvory, jak v našem světě, tak i ve

vodě, ve vzduchu, na obloze, v zemi a pod zemí a v pekle. Musíme tudíž převážně používat jednoduchost a snažit se od Boha dosáti znalost takových jednoduchých věcí, neboť jiným způsobem nebo zkušeností jich nelze nabýti.

XXXVII. Každá věc má své určité místo a stanoviště, kam byla přidělena. Pořádek, způsob a místa to jsou, které činí lehkými všechna umění a učení viditelného i neviditelného. Pořádku je nutno rozumět tak, že některé kreatury náleží světlu, některé tmě. Tyto poslední jsou podrobeny ješitnosti, neboť se v důsledku své neposlušnosti a zpupnosti uvrhly ve tmu a vydaly se věčným mukám. Jejich říše je totiž z části ve věcech pomíjejících, neboť by nemohla existovat bez veškerých velkých darů božích, z části však na druhé straně jest nad veškerou míru šerednou a odpornou, neboť jest všude plna hanebných činů a hříchů, plna modlářství, pohrdání a rouhání se pravému Bohu a jeho dílům, plna uctívání čerta, plna neposlušnosti vůči vrchnosti, plna vzpoury, vraždy, tyranie, loupení a krádeže, cizoložství, hnusné neřesti, plna lží a podvodů, křivopřísežnictví a panovačnosti. Z těchto součástí jest stvořena říše temnoty. Ale kreatury světla těší se věčné pravdě a milosti Boha a jsou pány celého světa, vládnou těž pánům temnoty, jako členové Krista. Mezi těmito a oněmi je věčná půtka a boj, který Bůh rozsoudí soudným dnem.

XXXVIII. Magie je tudíž podle svého prvního rozdělení dvojího druhu: Jedna jest magií Boží, kterou on daruje kreaturám světla; ta druhá, také magií Boží, jest darem kreatur temnoty, a jest opět dvojí, jedna k dobrému účelu, když knížata temnoty božskou silou jsou přinucena k tomu, aby činily kreaturám dobré, ta druhá však vede k zlému konci, když totiž Bůh (proto aby zlé potrestal) k tomu při-pustí, aby k své záhubě byli kouzlem ošáleny a svedeny.

Druhé rozdělení magie jest, že jedna způsobuje své účinky viditelnými nástroji, viditelnými věcmi, jiná však neviditelnými nástroji a věcmi, a zase jiná smíšením nástrojů a jejich účinků.

Podle třetího rozdělení užívá magie potaze volání k Bohu a to jest prorocké, jakož i theofrostické; to druhé má z neznalosti pravého Boha co činiti s knížaty duchů, aby dosáhlo svého účelu, jako na příklad merkuralické.

Čtvrté rozdělení jest to, že jedna magie (pochází svým původem od Boha) vykonává své dílo s dobrými anděly; takovou byla MAGIA BAALIM. Ta druhá však vykonává své dílo se satrapy zlých duchů; tací mágové byli ti, kteří nižšími bohy pohanskými prováděli svá kouzla.

Podle pátého rozdělení magie, obcují jedni s duchy otevřeně a tváří v tvář, což jest dáno jen malému počtu, ti ostatní však používají snů nebo jiných znamení, jako na příklad Staří brali svá proroctví ze skřeku a letu ptáků a nebo z obětí.

Šesté rozdělení jest to, že někteří operují s nesmrtelnými kreaturami, někteří však smrtelnými, jakož nymfami, satyry, pygmejemi a jinými obyvateli žívlů.

Sedmé rozdělení jest, že některým lidem duchové slouží dobrovolně bez pomoci umění, jiným však byvše přivolání uměním, přesto sotva služby prokazují. Mezi všemi těmito druhy magie jest tento tím nejvýtečnějším a nejlepším, který samojedině na Bohu závisí, druhý jest ten, jemuž duchové sami dobrovolně a věrně slouží, třetí vlastní křesťanům, který existuje mocí Kristovou, kterou má na nebi a na zemi.

XXXIX. Požadavky při učení umění magického jsou sedmeronásobné:

1. Aby ten, který se chce státí mágem, myslil dnem i nocí na to, jak by došel k pravému poznání Boha, jak rozjímáním o Slově Božím, které od počátku světa jest projevono, jakož i pořádkem tvorby a stvoření a konečně zázračnými účinky, které prokazují viditelné a neviditelné kreatury Boží.
2. Aby člověk šel do sebe sama a snažil se sebe sama poznati; totiž co je v něm smrtelného a co nesmrtelného, a co každé z těchto částí vlastní a náleží jí, a co je proti ní.
3. Aby s tou částí, která je nesmrtelná, naučil se sloužiti věčnému Bohu, milovati ho a báti se ho a v duchu a v pravdě se modliti, a s tou smrtelnou částí však aby činil to, aby se Bohu líbil a svému bližnímu prospíval.

To jsou ty tři nejvyšší příkazy magie, kterými se musí připravovati na pravou magii nebo božskou moudrost, chce-li býti hoden toho, aby mu sloužili božské kreatury, nejen skrytě a nevědomky, nýbrž taky očividně a tváří v tvář.

4. Ježto každý člověk již z těla matčina jest povolán k určitému stavu, jest nutno dobře dbáti toho, aby každý poznal a věděl, jest-li je k magii narozen a k jakému účelu a způsobu magie; toto však jeden lehce pozná a zjistí, když tyto naše pojednání přečte, je lehce pojme a pochopí a když se odváží vyzkoušeti tyto, vidí, pozoruje a domnívá se, že se mu to dobře daří. Neboť nikomu, než jen pokorným a nikoliv zpupným, velikášství propadlým se tatové dary darují.
5. Má člověk dávatí pozor, jest-li očividně pociťuje při důležitých podnikáních pomoc duchů a je-li tomu tak, pak je jisto a jasno, že byl Bohem ustanoven za mága, to jest za takovou osobu, která používá pomoc a služeb duchů, aby vykonávala významná díla a věci. V tomto se zhřeší a zmýlí člověk nejvíce, a sice buď z nepozornosti nebo z nevědomosti, nebo pohrdání, nebo také z přílišného množství pověry; také se hřeší nevděčností vůči Bohu, čímž si mnoho výtečných lidí přivodilo svou záhubu. Dále se hřeší z lehkomyšlnosti a vzdorovitosti, a konečně tím, že nechováme dary Boží v náležitých počtech, jak je nutno, a dáváme přednost věcem zbytečným před věcmi nutnými
6. Jest nutno, aby budoucí mág byl věrný a mlčenlivý; zvláště nemá projevití nic tajného (což mu duchem bylo zakázáno projevití), jako bylo nařizeno proroku Danielovi, aby některé věci zapečetil, tj. zamlčel a nedal jim projevití je mezi prostý lid. Tak taky nebylo dovoleno apoštolu Pavlovi projevití, vše to, co viděl ve svém vytržení. Nikdo nevěří, jak mnoho záleží na tomto jediném příkázání.
7. Přísluší budoucímu mágu, aby byl úplně spravedlivý, to jest, aby nečinil nic bezbožného, nesprávného a nespravedlivého, ani takové nenechal vstoupiti do svého srdce a do duše, neboť tak bude Bohem zachován a chráněn před zlým.

XL. Když nyní někdo, ať již vnějším či vnitřním smyslem kolem sobe zpozoruje nějaké netělesné agens, tak se má řídití a zachovávatí dle následujících sedmi pravidel:

1. Dosáhnoutí dokonalosti v magii je tím pravým pravidlem, aby věděl, že mu Bohem je přidělen takový duch, a aby byl pamětliv toho, že toho má jako dozorce nad všemi svými díly a myšlenkami; proto zaříd' svůj život podle příkázání Slova Božího.
2. Necht' se svět modlí stále s Davidem: *O pane, svého ducha Svatého mi neodnímej, vytvoř Bože ve mně čisté srdce a dej mi dobrého povolného ducha. Dále: neuváděj nás v pokušení, ale zbav nás ode všeho zlého. Ach milý nebeský Bože, nedávej nade mnou moc duchovi lži, jak jsi ho dosadil nad Achabem, že zašel, nýbrž mě zachovej a uchovej ve své moudrosti. Amen.*
3. Necht' přivykne tomu, vyzkusiti duchy, jak Písmo napomíná, neboť pomocí toho se nesklízejí hrozny. Vše máme vyzkoušeti, co však je dobré a chvalitebné si ponechati i co příčí se Božské vůli, tomu má nám příslušetí vyhnouti se a prchatí před tím.
4. Abychom byli dalecí vši pověry. Jest pověrou příkládati věcem, ve kterých nic božského není, něco božského. A nebo též chtějí zbožňovati Boha bez rozkazu božího, nějakým námi samými vybraným kultem. Sem patří všechny čarodějské a ďábelské obřady, kterými Satan drzým způsobem chce býti uctíván a zbožňován co Bůh.
5. Má se vyvarovati modlářství, které z vlastního popudu připisuje modlám a jiným věcem, v něž Bohem nebo přírodou nebyla vložena žádná síla, připisuje božskou moc, jak toho i ďábelští kouzelníci mnoho vybájí.
6. Má se utéci před zákeřnou opičí komedií d'ábla, který chce napodobiti Boha Tvůrce a jeho všemohoucnost a jedním slovem chce vytvořiti a vyrobiti něco, co není, aby bylo, což jediné přísluší všemohoucnosti Boží a žádné kreatuře to není možné a dovolené.
7. Máme se pilně věnovati darům Boha a Ducha Svatého, abychom tyto dobře poznávali a ze všech sil vycvičili.

XLI. Nyní docházíme k posledním devíti aforismům této části, s nimiž chceme s Boží pomocí zakončiti celý úvod do magie.

Přede všemi věcmi je nutno poznamenati, že chceme, aby slovu magie v tomto spisu bylo tak rozuměno, aby ten mágem byl a slul, kterému z božské milosti duchové bytosti očividně slouží k poznání celého světa a v něm obsažených povah, ať již jsou viditelné či neviditelné. Popis mága obsahuje v sobě mnoho a jest všeobecný.

Kakomagus však, nebo ďábelský kouzelník jest ten, jemuž z Božího dovolení slouží zlí duchové k dočasné a věčné záhubě⁴, aby znásilnili lidi, ohloupili je a odvrátili od Boha. Takový byl mág Šimon, o němž je zmínka v apoštolích, a u Klementa, kterého svatý Petr svrhl na zem, jelikož se jako Bůh dal nečistými duchy pozvednouti do vzduchu a nésti. Do této třídy patří také všichni tito, kteří jsou v zákonech dvanácti tabulí označeni, a pro své zločiny a hanebná čarování pověstnými. Spodní oddělení magie uvedené v následujících částích: zde nechť postačí, abychom rozlišovali mezi vědou dobrého a zlého, jelikož první člověk k své záhubě přál si poznati obojí, jak Mojžíš a Hermes dosvědčuje.

XLII. Dále je pak nutno věděti, že mág je takovou osobou, která k tomu úřadu a dílu má býti zrozena z matčina těla. Nikdo nebude s to, osvojiti si něco z tak velikých věcí, leda, že by byl k tomu Bohem povolán, buď z milosti k dobrému či zlému, aby bylo vyplněno Písmo. Jest nemožno, aby nepřicházely mrzutosti, běda však tomu, jehož podnětem přicházejí. Proto by se mělo, jak jsme shora vícekrát uvedli, s bázní a chvěním žíti na světě. Nechci však popírati, že někdo též pílí a cvikem může dosáhnouti něčeho z obou druhů magie, je-li mu to povoleno. Avšak k nejvyšším stupňům magie nedojde žádný, který pro to není zrozen, a kdyby se snad přece toho opovážiti chtěl, nechť zví, že bezpochyby utrpí škodu na těle i na duši. Takového druhu jsou ti, kteří v důsledku svých čarodějných děl byli přemístěni na horu Oreb, nebo do pustin, nebo na těle a údech poškozeni byli, jak se to děje velkému množství, když Bohem byvše opuštěni, ďáblu k vlastnictví předáváni jsou.

Sedmá sedmina aforismů:

XLIII. Bůh žije a jeho díla žijí v tom stavu a v té bytosti, v nichž mají moc, aby byli, neboť to byla vůle Boží, aby mohli svou svobodnou vůli použití buď k poslušnosti vůči jeho příkázáním, nebo k neposlušnosti proti jim. Poslušným zaslíbil svou odměnu, neposlušným však zasloužený trest. Duchové tedy z volné vůle, z pýchy a opovržení nad synem božím odvrátili se od svého Tvůrce a jsou nyní drženi až do dne zlosti (soudný den). Jest jim však ponechána velká moc v tvorbě, avšak žádná neomezená, neboť jsou stále drženi Bohem za uzdu, takže nemohou vkročiti dále, než jim povoleno. Proto jest mág nebo mudrc Boha rukou Páně veden ke všemu věčnému dobru a též k prostředním, nebo nejvyšším statkům.

Moc Satana jest veliká, pro veliké hříchy lidí. Proto též sataničtí mágové vykonávají veliké věci a sice významnější, než by mnohokdo uvěřil. Ačkoliv tyto stávají uvnitř jejich mezí, tak přesto mají na tělesné a pomíjející věci nepochopitelný vliv, jak to dokazují mnohé povídky ze starověku a též denně příklady se vyskytují. Jedna magie liší se tedy od druhé: ona směřuje k věčným statkům a užívá dočasných s díky; tato se stará málo o věčné, nýbrž se oddává cele těm dočasným, aby s opovrhováním Boha a jeho hněvu, bytosti své všechny chutě a rozkoše nejbezuzdějším způsobem ukojila.

XLIV. Přechod obyčejného života lidí k magickému není nic jiného, než přechod ze spícího života k bdícímu. Co se v obyčejném životě člověku nevědomě a bez poznání stává, to stává se mágům, s jejich vědomostí a vůlí. Mág o tom ví, když jeho duch sám o sobě myslí, uvažuje, přemýšlí a rozhoduje a si umiňuje něco učiniti. Zpozoruje to též, když jeho myšlenky přitékají od některé duchové bytosti a on vyzpytuje, ze které kategorie tato duchová bytost je. Člověk však, který je nezkušený v magii, jest vášněmi a výhvěvy duše jako zvíře popoháněn sem a tam, svými vlastními myšlenkami jakož i těmi, které byly od duchů vnuknuty jeho duši, a neví, jak by Slovem Božím nástrahy nepřátel zničil a chránil se před pronásledováními pokušitele.

XLV. Hlavním pravidlem v magii jest věděti, co jest od ducha dovoleno přijmouti a co nutno odmítnouti. Tomu se můžeme naučiti od žalmisty, jež takto dí: *Jak bude jinoch kráčet svou cestou*

aniž by se učinil trestuhodným? Když zachová Tvé slovo, ó Pane. Zachovávati slovo Boží, aby je zlosyn nevytrhl ze srdce, jest nejvyšším příkázáním moudrosti, vnuknutí duchů, která se nepříčí cti Boží a lásce k bližnímu jest možno připustiti a přivinouti a neptati se na to, od kterého ducha takováto přicházejí, avšak musíme se vyvarovati, abychom se příliš mnoho nezabývali zbytečnými věcmi, podle upomínky Kristovy, když pravil Martě: „*Marto, Marto, máš mnoho starostí a námahy, jednoho však je třeba, Marie zvolila si ten dobrý díl, ten ji nemá býti odebrán.*“ Tak máme také stále míti učení Kristovo před zrakem. *Nejdříve snažte se o říši Boží a o jeho spravedlnost, tak vám vše ostatní připadne.* Toto ostatní jest vše, co smrtelné části člověka přísluší, jako potrava, šatstvo a ostatní potřeby života.

XLVI. Nic nesluší se na člověka více než statečnost a vytrvalost v slovech a dílech a podle přísloví: „*Rovný rovného si hledá*“, není nikdo šťastnějším, než tací lidé, kteří mají vytrvalou povahu, neboť svatí andělé jsou s nimi. Oproti tomu mají v nenávisti ty, kdož jsou přelétaví a lehkovážní a nechají se poháněti každým větrem. Z toho nyní můžeme vyvoditi 46. aforismus. Podle toho, jak se každý chová, přitáhne k sobě též ducha stejné povahy a způsobnosti, jakým jest on sám. Přitom jest velmi nutno vzít si k srdci, aby se žádný nepovznášel nad své povolání a svůj stav a netoužil po tom, býti více než jest a než mu Bohem dopřáno, aby snad sám z nejkrajnějšího konce světa přitáhl k sobě zloducha, kterým by byl zmámen a konečně do záhuby uvržen. Toto příkázání si upamatuj, protože Mída si přál, že vše chce v zlato přeměnit, tak přitáhl touto touhou k sobě ducha, jenž toto dokázal, a protože tímto byl sveden a oklamán, byl by musel zemřít hladu, kdyby jeho hlouposti nebylo přišlo na pomoc milosrdenství Boží. Něco stejného stalo se v naší době jedné ženě poblíže Frankfurtu nad Odrou (Frankfurth an Main) tím, že vše čeho se dotkla, proměnilo se v peníze, a ona tyto i jísti musela. Kéž by Bůh chtěl, aby si lidé tato příkázání dobře k srdci brali a nepovažovali povídku o Mídovi a pod. za bajky, pak by pilněji drželi na uzdě své chůtice a choutky a nebyli by stále mučeni od duchů zlatých hor Utopie. Je proto nutno velmi pečlivě dbáti toho, aby takové myšlenky byly slovem Božím vyháněny ze srdce, pokud jsou ještě novými a pokud nespustily kořeny do líných a osvěcení Slovem Božím postrádajících duší.

XLVII. Kdo ve svém úřadě a povolání jest věren a pilen, ten při tom bude míti také stále přátele mezi duchy, kteří mu veškerou podporu poskytovati a k šťastnému pokračování dopomáhati budou. Chce-li pak i v magii nějaké znalosti míti, tak se mu rádi v pravý čas zjeví přívětivě a s ním pohovoří a v mnoha věcech mu své služby nabídnou. Pobožným ve věcech dobrých dobří duchovo k blahu poslouží, zlým a bezbožným však ve věcech zlých a nebožských k záhubě duchové zlí. Nescházejí příklady v dějinách všech národů, rovněž ne takové, které se ještě denně na světě odehrávají. Pro dobré máme vzor v císaři Theodosiovi, před vítězstvím, kterého dobyl nad Arbogastem; pro zlé však v Římanu Brutovi, jenž před svou smrtí byl pronásledován geniem Julia Cæsara a byl tímto vyzván, aby se za trest odpravil sám, protože byl zavraždil otce vlasti a vlastního otce.

XLVIII. Každá magie jest zjevením těch duchů, jejichž druhu magie jest. Tak devět Mús povolalo Hesioda k devateronásobné magii, jak sám o sobě ve své *Theogonii* jasně dosvědčuje; Homéra genius Ulysa v jeho psychagogii; Herma vyšší duchové; Mojžíše Bůh sám v keři; tři mudrce, kteří táhli k Jerusalemu, aby hledali Ježíše, vedl anděl boží. Proto se nesmíme vychloubati. Nespočívá to v chtění a běhání, nýbrž buď na milosrdenství Božím, nebo na nějakém jiném duchovním řízení. Odtud pochází všechna magie (u římanů) a tam se také vrací, ať je nyní dobrou nebo zlou. Tak Tager, první učitel u Římanů, vyplynul z půdy, Diana z Ephesu zaváděla svůj kult jako z nebe seslaný; tak pochází i Appolo a celé pohanské náboženství od duchů, nejsou to žádné lidské výmysly, jako mínění Saducejců.

XLIX. Uzavíráme tento *Úvod* tím, co jsme již shora sami řekli. Tak jako jest jeden jediný Bůh, od něhož pochází všechno dobré, a jako jest jeden hřích, totiž neposlušnost vůči vůli Boží a jeho příkázání, od něhož pochází zlé, tak jest bázeň Páně počátkem moudrosti a užitečného užívání magie, neboť bázeň Páně následuje poslušnost vůle Boží, tuto však následuje přítomnost Boha a Ducha Svatého a služebnictví svatých andělů a všechno dobré z nevyčerpatelného pokladu božího. Škodlivá a zatracení hodná magie pochází odtud, když ztrácíme bázeň Boží ze svých srdcí a necháváme hřích námi vládnouti; pak jest brzy přítomen Bůh tohoto světa a Pán temnoty, a poučuje a zasvěcuje takového člověka do služeb své říši, jak to nalézá způsobným pro své účely,

neboť tak jako pavouk přepadne mouchu, která uvízla v jeho tkanivu (síti), tak spoutá d'ábel svoji kořist tenaty zlých choutek a chtíčů, až ji celou vyssaje a vysuší, jedinému palivu pro věčný oheň. Prokazuje takovým lidem po nějakou dobu dobré, přivádí je k dočasným počtám a vysoko je převyšuje, přivádí je k tomu, aby pak tím tížeji padali a byli svrženi.

Milý čtenáři, pozvedni své oči a své srdce a rozhlédni se v duchovních i světských povídkách; dávej pozor na to, co se denně odehrává a pak poznáš, že je vše plno mágů a sice v obojím směru, k vědě dobrého i zlého. Aby této lépe porozuměno, chceme nyní ku konci podati o ni rozdělení, z něhož každý může vyčísti, který směr má sledovati a před kterým má prchat, a jak se má snažiti dosáhnouti pravého, konečného účelu života.

	THEOSOPHIE	Znalost Slova Božího a zařízení života podle Slova Božího. Znalost vlády Boží anděly, které Písmo svaté nazývá strážci a porozumění službě andělské.
O Dobrém		
	ANTHROPOSOPHIE	Znalost věcí přirozených. Chytrost v záležitostech lidských.
Věda		
	KAKOSOPHIE	Pohrdnutí Slovem Božím. Život podle vůle d'ábla. Neznalost vlády Boží anděly. Pohrdání ochranou andělů a obcování s čerty. Modlářství. Popírání Boha.
O Špatném		
	KAKODEMONIE	Znalost kouzelných sil přírody a jejich užívání. Zkušenost ve věcech zlých, uměních, která směřují na záhubu pokolení lidského, a jichž užívání k hanění a rouhání Boha a ku škodě a zkáze lidí.

Konec.

1 Přísloví 11. — pozn. Zariatnatmikč

2 Skutky apoštolů. — pozn. Zariatnatmikč

3 Nikdo se sebou samým nic nedokáže, není-li mu shůry dáno. — pozn. Zariatnatmikč

4 Spíše předpokládáme správné znění „...dočasně, k věčné záhubě“. — pozn. Zariatnatmikč

(Podle vydání KLASIKOVÉ HERMETISMU svazek II. ARBATEL „Von der Magii der Alten“ nebo-li Nejvyšší studium moudrosti vydaného jako XII. svazek celkové edice v počtu 20ti číslovaných exemplářů. EULIS — Praha 1941.)

ἑῶν

